

בע"א (קרית גת) 20-01-201438 - אביתר בן חיים נ' עיריית קריית גת

בע"א (קרית-גת) 20-01-1438 - אביתר בן חיים נ' עיריית קריית גת שלום קריית-גת
בע"א (קרית-גת) 20-1438-01-20

אביתר בן חיים

ע"י ב"כ עוז דוד בן חיים

נ ג ד

עיריית קריית גת

ע"י ב"כ עוז אביחי שלום

בית משפט השלום בקרית-גת

[09.11.2020]

כב' השופט משה הולצמן

פסק דין

1. לפני בקשה להורות על ביטול הד"ח/הודעת קנס בגין עבירות חניה שמספרה 00181057 מיום 9.5.2017.

2. המבוקש טعن בבקשתו, בעיקר הדברים, כי המשיבה, באמצעות המחלוקת לפיקוח עירוני- חניה, הוצאה את הودעת תשלום הקנס בגין עבירה מיום 9.5.2017 לרכב מ.ר. 6975175; הودעת הקנס הומצאה לבקשת נובמבר 2017; ב"כ המבוקש, עוז דוד בן חיים, שלח למשיבה מכתב מיום 14.11.17, ובו כפר בשם המבוקש בעבירה ובקש לשנות אליו תיעוד כגון: צילום המUID על ביצוע העבירה וזאת מכיוון שהוא ברכב ולא המבוקש, וכן התבקש להסביר את הדיו"ח על שמו של ב"כ המבוקש והועלתה בקשה מפורשת להישפט; בمعנה מטעם המשיבה מיום 20.12.2018, הודעה האחרונה כי מאוחר ולא הומצאו לה מסמכים לצורך הסבר הדיו"ח ומאחר ולא הוגשה בקשה להישפט, הרי שהבקשה שהוגשה להסביר הדיו"ח ולהישפט נדחתת; למשיבה לא הייתה סמכות שלא לכבד את זכותו של המבוקש להישפט ובמקום לזמן לבית המשפט, ניצלה לרעה את הכוח המסור בידה וכפתה את תשלום סכום הקנס באמצעות עיקול על חשבונו של המבוקש על פי פקודת המיסים (גביה); זכותו הבסיסית של המבוקש להישפט נשלה ללא סמכות, תוך זלזול פניו אליה, או מתוך רשלנות וחוסר אכפתיות; המשיבה אינה יכולה לנתקו בהליך משפטיביגן העבירה האמורה בשל התישנות ולא נותר אלא להורות על ביטול הדיו"ח, ביטול הקנס שנגבה והשבתו לידי המבוקש; יש לקבל את הבקשה ולהייב את המשיבה בהוצאות מתאימות.

3. המשיבה טענה בתגובהה, בעיקרי הדברים, כי המבקש לא הגיע בקשה מטעמו ולא המציא למשיבה את המסמכים שנדרשו منهו; המבקש שילם את חובו וש לראותו כדי שהודה באשמה לפני בית המשפט וריצה את עונשו בהתאם לסעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [גנוש משולב], התשמ"ב-1982 להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"); הבקשה הנדונה הוגשה בשינוי ניכר ולא נימוק של ממש; המבקש לא הגיע בקשה לביטול פסק דין ולא הגיע בקשה לממן אורכה להגשת בקשה כאמור; המשיבה פעלה בסבירות ופינויה הרבות שנשלחו למבקש ואל בא כוחו לפנים מושורם הדין לא נענו על ידם; בית המשפט לא מוסמרק לדין בבקשתה לביטול דוח או הסבתו; אין עליה לביטול הקנס שניתן כדין; הודעת תשלום הקנס נשלחה על ידי המשיבה למבקש שהינו בעל הרכב האמור; המשיבה קיבלה את מכתבו של ב"כ המבקש שהוזעך ביום 14.11.17, ובמענה למכתבו הפנתה את ב"כ המבקש לפגמים שנפלו בפניו שלא אפשרו את הטיפול בה, והכוונה להעדר תצהיר מטעם המחזיק ברכב והעדר צילום רכב של המחזיק ברכב; בהעדר מענה מה המבקש ובא כוחו, לפנים משותת הדין, המשיבה פנתה פעמיים נוספת לב"כ המבקש ולמבקש עצמו, והודיעעה שכלל שלא יתתקבל התיעוד שהציגו נדרשה בתוך המועד שצויין, תידחה הבקשה להסתת הדו"ח, ידחה הערעור על הودעת הקנס, והבקשה להישפט לא מתකבל, אך גם מכתב זה לא נענה על ידי המבקש או על ידי בא כוחו; המשיבה שלחה מכתב נוסף למבקש ולבא כוחו מיום 20.12.18, שבו הודיעה להם כי פניותיהם נדחו; כל פניותיה של המשיבה אל המבקש ובא כוחו לא נענו על ידם; הבקשה לביטול הودעת תשלום הקנס או בקשה להישפט לא נשלחה על ידי בעל הרכב, המבקש דן, שלחובתו נרשמה הודעת תשלום הקנס ולכן אינה תקפה; למכתבו של ב"כ המבקש לא צורפו ייפוי כוח מטעם בעל הרכב, لكن הפניה אינה תקפה. לבקשתה להodata תשלום הקנס על שם ב"כ המבקש לא צורף תצהיר מטעם המחזיק ברכב ולא צורף רישון נהיגה עדכני ולכן אינה תקיפה; דרישת המשיבה, כאמור לעיל, הן הכרחיות לצורך הבירור בבקשתה מסוג זה והן מתישבות עם הנהלים של משתרת ישראל לביטול הדו"ח; המבקש הגיע את הבקשה בשינוי ניכר במשך כשנתיים ממועד תשובה הראשונה של המשיבה מיום 18.2.2018. המבקש שילם את הקנס ולפיirc יש לראותו כדי שהודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו בהתאם לסעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי; המבקש לא הגיע בקשה להארכת המועד להגשת הבקשה הנדונה לביטול פסק הדין כפי שנדרש בסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי; בנסיבות העניין יש לראות את המבקש כמו שלא הגיע בקשה להישפט במועדים הקבועים בחוק, וגם מטעם זה יש מקום לדוחות את הבקשה הנדונה; בקשה לביטול קנס או להסתת איינה בסמכותו של בית המשפט.

4. המבקש חזר בתשובתו על עיקרי טענותיו והוסיף שפינויה של המשיבה אין בהן כדי לאין את זכותו של המבקש להישפט.

5. אקדים ואצין שלآخر שבחןתי את טענות הצדדים מצאתני לנכון להורות על דחיתת הבקשה.

6. עוז"ד דוד בן חיים הודיע למשיבה, במכתבו מיום 14.11.2017, בין היתר, כי הוא נаг ברכב במועד שצין בהודעת הקנס, "ברצונינו להישפט" (כך במקור- מ.ה.) וביקש "להמיר את הodata הקנס ולהפיקה על שמי- דוד בן חיים...". בסיפת הodata ציין "הodata זו מהווע בקשה להישפט אם שי' ואם של אביתר בן חיים". המשיבה הודיעה לעוז"ד בן חיים, במכתבה מיום 18.2.2018, שעלה מנת לדין בבקשתה הנ"ל יש לצרף "תצהיר מאומת על ידי עורך דין מטעם המחזיק ברכב, עם התיחסות מפורשת כי הרכב שמספרו נרשם בהodata הקנס היה ברשותו של המחזיק במועד ביצוע העבירה. צילום רישון רכב של המחזיק שմבקש להסביר את הodata הקנס על שמו". הגשת המסמכים התקבלה בתוך 30 ימים ממועד קבלת ההodata והובהר שככל שלא יתקבלו המסמכים האמורים תידחה הבקשה.

בodata נספהת של המשיבה לעוז"ד בן חיים, מיום 9.7.2018, צוין שטרם התקבלו המסמכים שהתקבשו, הבקשה להישפט צריכה להיות מוגשת על ידי מי שקיבל את הodata הקנס, וכל עוד לא אושרה הסבת הodata הקנס לא ניתן להיענות לבקשת להישפט והodata הקנס עומדת בעינה על כל הנושא מכך. לפנים משותת הדין המבקש ועו"ד בן חיים התקבשו שוב להמציא את המסמכים בתוך 7 ימים, והובהר שככל שלא יתקבלו המסמכים האמורים במועד שצין ידחה הערעור על הodata הקנס והבקשה להישפט לא תתקבל.

בodata נספהת של המשיבה למבקש ולעו"ד בן חיים, מיום 20.12.2018, צוין שמכיוון שלא הומצאו המסמכים ולא הוגשה בקשה להישפט על ידי החיב, הרini להודיער כי בקשה להסתת הדו"ח ובקשה לביטול הדו"ח ובקשה להישפט נדחות".

7. מעיון במכתו של עו"ד בן חיים, מיום 14.11.2017, עולה שפנויתו נעשה בשני כובעים- האחד כבא כוחו של

ה המבקש שהוא בנו, והשני- כמי שנintel על עצמו את האחוריות לביצוע עבירת החניה הנטענת.

עו"ד בן חיים לא צין אמנים במכתו באופן מפורש שפנויתו נעשית בשם של מרשו, המבקש, על פי יפי כוח שניתו לו, אך מעיון בפנויתו ניתן להבין בכך שגם של המבקש ובד בכך כדי שביבש ליטול את האחוריות לביצועה של עבירת החניה הנטענת.

מעיון בפנוייה הנ"ל עולה בבירור שה המבקש, באמצעות בא כוחו, ביבש לבטל את הودעת הקנס שהוצאה בעניינו, באמצעות העברתה של שמו של עו"ד בן חיים ובד בכך הועלתה בקשה מטעם המבקש ומתעמו של עו"ד בן חיים, לפי העניין, להישפט על העבירה בבית המשפט.

8. המשיבה שלחה, כאמור לעיל, מספר הודעות בדו"ר לבקשתו ולעו"ד בן חיים לצורך הממצאת מסמכים שלטעמה היו נחוצים לצורך בחינת המבקש לביטול הודעת הקנס, אלא שהם לא טרכו להתייחס לפנוייתה של המשיבה, לא המציאו את המסמכים המבוקשים, הגם שבנקול היה ניתן להמציאם, ובסתורו של דבר המשיבה הודיעה למבקר ולעו"ד בן חיים, במכתו של הבקשה של הבקשה לביטול הודעת הקנס והסבטה על שמו של עו"ד בן חיים ועל דחיתתה של הבקשה להישפט.

בנסיבות העניין, התנהלותם של המבקש ועו"ד בן חיים והתעלמותם מפנוייתה של המשיבה להמצאת מסמכים על מנת שהיה ניתן לעורר בחינה עניינית של בקשתם לביטול הדו"ח והסבירו על שמו של עו"ד בן חיים, עולה לכדי מחדל.

9. המבקש טען שהיא מקום להתייחס לבקשתה שהועלתה במכתו של בא כוחו, מיום 14.11.2017, להישפט על

הUBEIRA, אך אין בידי לקבל את העונה בשום לב לנסיבות העניין ולדין הרלבנטי.
בפנוייה הנ"ל הועלתה בקשה לבטל את הודעת הקנס ובד בכך הועלתה בקשה להישפט על העבירה.

בסעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי נקבע כדלקמן-

"(א) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום הממצאה, את הקנס הנקבע בהודעה, לחשבון צצין בה, זולת אם פעל באחת מדריכים אלה:

(1) הגיע לתובע, תוך שלושים ימים מיום הממצאה, בקשה לבטל כאמור בסעיף קטן (ג), ולענין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהUBEIRA בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מביקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנכו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 בלפקודת התעבורה - אם הגיע לתובע את הבקשה לבטל תוך תשעים ימים מיום הממצאה; החלטת התובע בבקשתה לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הנקס להודיע על רצונו להישפט;

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום הממצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצו להישפט על העבירה.
מי שהגיע בקשה לבטל כאמור בפסקה (1) לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בפסקה (2), אלא תוך שלושים ימים מיום הממצאת ההודעה על החלטת התובע בעניין הביטול" (הדגשות לא במקור- מ.ה.).

ויצא אפוא שלפני המבחן עדשה אחת ממשטי האפשרויות הבאות- להגיש בקשה לביטול הودעת הכנס, ולהילופין להגיש בקשה בתוך 90 ימים מהמועד שהומצאה לו הודעת הכנס שיש ברצונו להישפט על העבירה.

החוק מוצא לנכון להטעים בסעיף הנ"ל שמי שהגיש בקשה ל לבטל הדוח כאמור בסעיף 229(א)(1) לחוק הנ"ל לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בסעיף 229(א)(2) לחוק, אלא בתוך 30 ימים ממועד המזאת הודהעה על דוחית הבקשה בעניין ביטול הודעת הכנס.

"הנה כי כן, מקום בו המבחן בקש תקופה לבטל את הכנס - מגבלת הזמן המאפשרה לוגש בקשה ל לבטל תוך 90 ימים איננה חלה בעניינו, ויחול ההסדר הקבוע בסעיף 229(א)(2) ליחס". לפיכך ככל שהבקשה ל לבטל הכנס נדחת, רשאי מlicant הכנס להגיש בקשה להישפט, וזאת תוך 30 ימים ממועד המזאת הדחיה. הוראות החוק בעניין זה ברורות".

רע"פ 101/16 אישasan שנאוי נ' מדינת ישראל, 27.01.2016 (הדגשה לא במקור- מ.ה.).

10. הודעתה של המשיבה על דוחית הבקשה ל לבטל הודעת הכנס הוצאה ביום 20.12.2018 ואין מחלוקת שההודהעה התקבלה אצל המבחן ובאו כוחו (סעיף 4 לבקשתה; על ההודהעה שצורפה כנספח ג' לבקשתה צוין 2.1.2019 יש להניח שזהו מועד קבלתה), אך לא הועלתה טענה שהמבחן בקש להישפט בתוך 30 ימים ממועד המזאת הודהעה הנ"ל (או בחלוּף המועד), כמתחייב מחייבן הנ"ל.

11. ראוי לציין שהודעתה של המבחן, ביום 20.12.2018, על דוחית הבקשה בעניין ביטול הודעת הכנס נפל גם מכיוון שבנוספף לדוחית הבקשה ל לבטל הדוח"ח בעניינו של המבחן והסבתו על שמו של בא כוחו, נציגיה מצאו לנכון להודיע על דוחית הבקשה להישפט, וסבירו שבעניין זה המשיבה לא ערכה את האבחנה שהתקבלה בין עניינו של המבחן לבין עניינו של עו"ד בן חיים. למבחן עדשה הזכות להגיש בקשה להישפט בתוך 30 ימים ממועד קבלת הודהעה האמורה, בעוד שזכות דומה לא עדשה לעו"ד בן חיים בשים ליב לכר שהדוח"ח לא הוסב על שמו. עם זאת, מכיוון שההודהעה נשלחה גם לעו"ד בן חיים הדעת נתנתה שהזכויות שהוקנו למרשו על פי הדין היו ידועות לו. 12. בהעדר התייחסות מטעהו של המבחן לפניות המשיבה, ומכוון שלא הגיע בקשה להישפט בתוך 30 ימים ממועד קבלת הודעת המשיבה על דוחית הבקשה ל לבטל הודעת הכנס (ואף לא הגיע בקשה להישפט בחלוּף המועד שנקבע בדיון), המשיבה נקטה בפעולות על פי הסמכות המקנית לה בפקודת המסים (גביה), הטילה עיקול על חשבונו וגבתה את הכנס.

13. המבחן מicked את טענתו בהליך זה בכך שהמבחן לא התיחס לבקשתו להישפט, שהועלתה במכתבו של עו"ד בן חיים ביום 14.11.2017, אלא שבקשתו נעשתה בד בבד עם הבקשה ל לבטל הודעת הכנס ולפי הוראת החלטוקן הנ"ל הוא לא היה רשאי להודיע על רצונו להישפט אלא בתוך 30 ימים ממועד קבלת הודעתה של המשיבה על דוחית הבקשה ל לבטל הודעת הכנס, וזאת, כאמור, לא נעשה.

14. מהמקובץ לעיל ראוי לנכון לדוחות את הבקשה.

15. המזריכות תודיעו לצדים ותסגור את התקיך ברישומיה.
ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"א, 09 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.